یادداشت

محمد برزگری

آیا «دستمزد» متهم ردیف‌اول تورم است؟

هر ساله با نزدیک شدن به فصل بودجه‌ریزی و تعیین حقوق و دستمزد، یک «شبحِ تکراری» بر فضای رسانه‌ای و تصمیم‌گیری کشور سایه می‌افکند؛ ادعای تورم‌زا بودن افزایش دستمزدها. جریانی از تکنوکرات‌ها و نحله‌های خاص اقتصادی، همواره با ایستادن بر مسند قدرت، افزایش حقوق کارگران و کارمندان را عامل اصلی رشد نقدینگی و درنهایت مارپیچ تورمی معرفی کرده‌اند. اما نگاهی دقیق‌تر به «مختصات اقتصاد سیاسی ایران» نشان می‌دهد این ادعا بیش از آنکه ریشه در واقعیت‌های علمی داشته باشد، نوعی فرار رو به جلو برای سرپوش گذاشتن بر ناترازی‌های ساختاری در بخش‌های دیگر است.

در این نوشتار، دو رکن اساسی این ادعا را از منظر علمی و آماری به چالش می‌کشیم.

۱. کیفیت نقدینگی؛ تفکیک «تقاضای واقعی» از «خلق پول مخرب» بزرگ‌ترین مغالطه مخالفان افزایش دستمزد، یکسان‌انگاری انواع نقدینگی است. در اقتصاد، منشأ و هدف نقدینگی به اندازه حجم آن اهمیت دارد.

نقدینگی مولد در سفره مردم: پولی که بابت دستمزد به کارگر و کارمند پرداخت می‌شود، سریعاً به چرخه «مصرف واقعی» (مسکن، غذا، پوشاک) وارد می‌شود. این نوع نقدینگی برخلاف نقدینگی سوداگرانه، ماهیت تقاضای مؤثر دارد؛ یعنی با رونق بخشیدن به بازار داخلی، مانع از فرو رفتن صنایع در چاه «رکود» می‌شود. افزایش حقوق درواقع حرکتی در جهت بهبود ضریب جینی و بازتوزیع عادلانه ثروت است که ثبات اجتماعی را تضمین می‌کند.

غول نقدینگی در پستوی بانک‌ها: اگر قرار بر کنترل نقدینگی و مهار تورم باشد، آدرس غلط به سمت حقوق‌بگیران ندهید. واقعیت‌های آماری نشان می‌دهد قدرت خلق پول توسط بانک‌های خصوصی و برخی نهادهای مالی، سالانه بیش از پنج برابر کل هزینه افزایش دستمزدهاست. نقدینگی تولید شده توسط شبکه بانکی غالباً «بی‌کیفیت» و در مسیر «بنگاه‌داری» است که نه‌تنها به سمت تولید نمی‌رود؛ بلکه با ورود به بازارهای موازی (ارز، طلا و زمین)، موتور محرک اصلی تورم محسوب می‌شود.

۲. سهم ناچیز دستمزد در بهای تمام شده؛ آدرس غلط در هزینه تولید

دومین ادعای رایج، فشار هزینه است؛ بدین معنا که افزایش حقوق موجب بالا رفتن قیمت نهایی کالا و کاهش توان رقابتی بنگاه می‌شود. اما اعداد و ارقام در اقتصاد ایران، روایت دیگری دارند:

سهم ۳ تا ۷درصدی: براساس مطالعات میدانی و داده‌های آماری، سهم میانگین دستمزد و حقوق در قیمت تمام‌شده محصولات در ایران، رقم ناچیز ۳ تا ۷درصد است. این یعنی اگر حقوق یک کارگر ۱۰۰درصد هم افزایش یابد، قیمت نهایی کالا نباید بیش از ۳ تا ۷درصد رشد کند.

متهمان اصلی هزینه تولید: بیش از ۹۳درصد هزینه‌های یک واحد تولیدی را نوسان‌های نرخ ارز، مواد اولیه (که عمدتاً با قیمت جهانی یا نرخ آزاد محاسبه می‌شوند)، هزینه‌های سربار، انرژی و مالیات تشکیل می‌دهند. جالب است در مواجهه با افزایش چندبرابری قیمت مواد اولیه، سکوت اختیار می‌شود، اما به محض ورود به موضوع حقوق کارگران، نگرانِ «بقای بنگاه» می‌شوند! جریمه کردن نیروی کار به بهانه تورم، در حالی که هزینه‌های مالی و مواد اولیه به صورت دلاری در حال جهش است، نه‌تنها غیرمنصفانه بلکه از منظر علمی، یک خطای فاحش در سیاست‌گذاری پولی و مالی است.

در پایان؛ تضعیف قدرت خرید کارگر و کارمند به بهانه مهار تورم، نتیجه‌ای جز کوچک شدن سفره مردم و تعمیق رکود نخواهد داشت. تورم در اقتصاد ایران، بیش از آنکه محصول «تقاضا» (ناشی از حقوق) باشد، محصول «تخریب ارزش پول ملی»، «ناترازی بانک‌ها» و «تنش‌های ساختاری» است. دولت باید به جای تمرکز بر کنترل سختگیرانه دستمزدها، تیغ جراحی خود را به سمت انضباط بخشی به شبکه بانکی و کوتاه کردن دست واسطه‌ها از تأمین مواد اولیه تولید ببرد. دستمزد شایسته، نه‌تنها عامل تورم نیست؛ بلکه موتور محرک رشد اقتصادی از مسیر ارتقای بهره‌وری و مصرف داخلی است.

گزارش قدس از رویکرد اقتصادی لایحه بودجه ۱۴۰۵

نسخه دولت برای رکود تورمی؛ انقباض، احتیاط، صبوری

> در بودجه ۱۴۰۵، مسئله اصلی، مهار تورم بدون فشار تازه بر فعالان اقتصادی است و از نگاه دولت، این بودجه نقطه آغاز اصلاحات اقتصادی است؛ اصلاحاتی که از حوزه مالی و ارزی شروع و به یارانه‌ها، قیمت‌گذاری و حتی بازارهایی مانند خودرو و کار ختم خواهد شد

فرزانه-غلامی| لایحه ۱۴هزار و ۴۰۰ همتی بودجه کل کشور برای سال آینده این روزها به مجلس رسیده؛ لایحه‌ای که از نگاه دولت کاملاً واقع‌بینانه و دور از توهم، برای تقویت عدالت اجتماعی، مهار کسری بودجه، کنترل تورم و هدایت منابع به سمت نیازهای واقعی کشور تدوین شده است.

افزایش بیش از ۴۲درصدی درآمدهای مالیاتی دولت و کاهش ۵۶درصدی منابع حاصل از فروش نفت و فراورده‌های نفتی، رشد قابل توجه معافیت‌های مالیاتی حقوق‌بگیران از ۲۴ میلیون امسال به ۴۰ میلیون تومان، افزایش فقط ۲۰درصدی حقوق کارمندان دولت و حذف ارز ترجیحی ازجمله شاخص‌ترین ارقام مندرج در این لایحه است.

این لایحه که با حذف چهار صفر به مرحله چکش‌کاری بهارستان‌نشینان وارد شده، از سوی اقتصاددانان هم تحلیل‌هایی به خود دیده که بیشتر بر انقباضی بودن و رشد کمتر از ۵درصد لایحه تأکید دارد؛ چراکه گفته می‌شود در مقایسه با تورم بالای ۴۰درصدی فعلی، اندازه واقعی بودجه سال آینده، حدود ۳۵درصد کوچک‌تر شده است.برخی اقتصاددان معتقدند لایحه به‌شدت منقبض بودجه سال آینده، اتکای حداکثری بر مالیات و بالا رفتن قیمت‌ها دارد و از سوی دیگر بودجه ۶۰۰ همتی حوزه عمرانی که نسبت به امسال بدون تغییر باقی مانده در مقایسه با تورم بالای ۴۰درصدی، رشد منفی داشته است و رهاورد چنین سند دخل و خرجی، افزایش رکود اقتصادی و بیکاری خواهد بود. در مقابل کارشناسانی هم هستند که باور دارند آنچه دولت با عنوان لایحه بودجه سال آینده تدوین کرده نه با تکیه بر جیب مردم؛ بلکه با توجه به واقعیت‌های اقتصادی کشور ازجمله تنگنای شدید در درآمدهای نفتی و در عین حال با هدف استفاده بیشتر از ظرفیت مالیات مانند دیگر اقتصادها بوده، اما نمی‌توان از چنین بودجه منقبض، محتاطانه و «بخور و نمیر» انتظار پیشرفت، توسعه و بهبود زیرساخت‌ها را داشت.

■بروز نتایج اصلاحات اقتصادی بودجه ۱۴۰۵ در ۱۴۰۶

به گفته حمید پورمحمدی، رئیس سازمان برنامه و بودجه، بودجه دولت سال آینده تنها ۲درصد رشد می‌کند و به این معناست که عملاً هزینه‌های خود را حدود ۳۸درصد کاهش داده است.

معاون اقتصادی این سازمان هم در واکنش به انتقادهایی که این روزها به بودجه سال آینده مطرح شده، می‌گوید: اقتصاد ایران امروز در وضعیت «رکود تورمی» ایستاده و لایحه بودجه ۱۴۰۵ دقیقاً بر همین اساس، محتاطانه، انضباطی و دور از وعده‌های پرریسک نوشته شده است.

به گفته محمد قاسمی فضای تدوین این لایحه با بودجه ۱۴۰۴ تفاوتی بنیادین دارد. بودجه سال گذشته بر مبنای رشد اقتصادی ۴درصدی و مفروضات سیاسی متفاوتی بسته شد، در حالی که تحولات بعدی، کشور را وارد شرایط جدیدی کرد که مدیریت آن، اگرچه با اختلالاتی همراه بود اما از کنترل خارج نشد.

به باور وی، در بودجه ۱۴۰۵، دیگر بحث انبساط یا انقباض در اولویت نیست؛ بلکه مسئله اصلی، مهار تورم بدون فشار تازه بر فعالان اقتصادی است و از نگاه دولت، این بودجه نقطه آغاز اصلاحات اقتصادی است؛ اصلاحاتی که از حوزه مالی و ارزی شروع می‌شود و به یارانه‌ها، قیمت‌گذاری و حتی بازارهایی مانند خودرو و کار ختم خواهد شد. تفاوت مهم اینجاست که دولت، برخلاف برخی تجربه‌های پیشین، مسیر اصلاح را منفعلانه دنبال نمی‌کند.قاسمی خاطرنشان می‌کند: این اصلاحات بدون اجماع ملی ممکن نیست به همین دلیل، دولت اجرای تدریجی سیاست‌ها را در تعامل با مجلس، قوه قضائیه و گفت‌وگوی مستقیم با مردم پیش می‌برد. او معتقد است قضاوت درباره بودجه ۱۴۰۵ نباید به چند ماه محدود شود و بسیاری از نتایج، در ۱۴۰۶ خود را نشان خواهند داد.

■بودجه‌ای «بخور و نمیر» اما واقع‌بینانه

یک اقتصاددان هم در گفت‌وگو با خبرنگار ما به سه بخش عمده منابع پولی دولت در لایحه بودجه سال آینده اشاره می‌کند و می‌گوید: در بخش درآمدها بیش از ۴هزارو۱۳۴ میلیارد و ۷۵۴ میلیون ریال (جدید)، منابع حاصل از واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای بیش از ۲۷۵ میلیارد و ۷۶۵ میلیون ریال و در بخش منابع حاصل از واگذاری دارایی‌های مالی هم افزون بر هزارو۵۳۴ میلیارد و ۴۸۰ میلیون ریال دیده شده که بیشترین درآمد دولت از محل مالیات خواهد بود.

وحید شقاقی شهری با اشاره به اینکه طی روزهای جاری، این جمله زیاد تکرار می‌شود که در سال آینده، دولت روی جیب مردم حساب کرده، ادامه می‌دهد: با چنین تحلیل‌هایی موافق نیستم و این نگاه ایراد دارد. مگر در دنیا دولت‌ها برای تنظیم بودجه‌شان به چه چیزی اتکا می‌کنند؟ مگر غیر از مالیات، درآمد دیگری دارند؟ پاسخ روشن است آن هم اینکه محور درآمد بودجه در تمام کشورهای دنیا و به‌ویژه کشورهای پیشرفته، مالیات است و آن را یا باید از مصرف‌کننده گرفت یا از محل درآمد، سود، دارایی و عایدی سرمایه، این مالیات را از تولیدکننده و صاحبان سرمایه گرفت. بنابراین چنین استدلالی که دولت روی جیب مردم حساب کرده است، از نظر مفهومی استدلال دقیقی نیست.

این اقتصاددان تأکید می‌کند: تفاوت بودجه امروز با بودجه‌های قبل در این است که دولت‌های گذشته یک منبع بزرگ به نام نفت داشتند. از سال ۱۳۵۰ خورشیدی تا سال‌ها بعد از آن، دولت‌ها بخش بزرگی از درآمدشان را از نفت تأمین می‌کردند و ۴۰ تا ۷۰درصد درآمد دولت‌های مختلف از محل صادرات نفت بوده است. امروز به‌دلیل تحریم‌ها، افت فروش نفت و کاهش قیمت جهانی آن، ما دیگر کشور نفتی به معنای واقعی کلمه نیستیم و درآمدهای نفتی‌ای که دولت در گذشته داشت، وجود ندارد به همین دلیل در لایحه بودجه، دولت درآمدهای حاصل از واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای را حدود ۲۷۵ همت در نظر گرفته، در حالی که درآمدهای مالیاتی را به حدود ۲هزار و ۹۰۰ همت رسانده و در کنار آن، فروش اوراق مالی و اوراق بدهی افزون‌بر ۹۰۰ همت دیده شده است. از این منظر چنین استدلالی که دولت روی جیب مردم حساب کرده، درست نیست؛ چون در همه جای دنیا مالیات سهم برجسته‌ای از درآمدهای دولت دارد.

او ادامه می‌دهد: در این لایحه، اعداد و ارقام تا حدود زیادی واقع‌بینانه است. البته من شخصاً نسبت به فروش بیش از ۹۰۰ همت اوراق بدهی و مالی تردید دارم و نمی‌دانم آیا امکان فروش این حجم از اوراق وجود دارد یا نه و افزایش ۴۲درصدی درآمدهای مالیاتی هم کار بسیار سختی است و تحقق آن چالش‌های جدی دارد. اما این بودجه با هدف پیشرفت، توسعه، بهبود، کاهش استهلاک و جبران فرسودگی زیرساخت‌های کشور نیست و این همان نکته‌ای است که باید صادقانه گفته شود.

شقاقی شهری خاطرنشان می‌کند: این روزها در فضای مجازی مدام می‌گویند بودجه سال آینده کشور معادل ۴۰ میلیارد دلار است و آن را با بودجه عربستان، ترکیه یا حتی عراق مقایسه می‌کنند که بسیار بزرگ‌تر از چنین رقمی است. واقعیت این است که اندازه دولت ایران کوچک شده، کشور دیگر صادرکننده بزرگ نفت نیست و با این سطح بودجه، نمی‌توان انتظار تحول، جبران فرسودگی‌ها و توسعه زیرساخت‌ها را داشت هرچند بودجه عمرانی به صورت مستقیم ۶۰۰ همت دیده شده و با تزریق منابع از محل تهاتر دارایی‌ها، درآمد اختصاصی دستگاه‌ها و اعتبارات ارزی، درمجموع منابع عمرانی به حدود هزار همت می‌رسد.

به باور وی این بودجه، کاملاً واقع‌بینانه، «بخور و نمیر» و برای کسری حداقلی تنظیم شده است. شقاقی شهری در خصوص تورم‌زا نبودن بودجه سال آینده اما بر این باور است که تورم فقط یک موتور ندارد و کسری بودجه فقط یکی از این موتورهاست. او معتقد است ناترازی‌های ارزی، انتظارات تورمی، ناترازی‌های انرژی و عوامل دیگر هم موتور تورم هستند و دولت می‌خواهد با این بودجه یکی از این موتورها یعنی کسری را خاموش کند حال آنکه اگر موتورهای دیگر روشن بمانند، نمی‌توان انتظار داشت تورم فروکش کند.

■انقباضی محتاطانه؛ جامع‌ترین توصیف برای بودجه

با نگاهی به اهداف مدنظر دولت در تدوین لایحه بودجه ۱۴۰۵ و با توجه به تحلیل اغلب کارشناسان باید گفت آنچه امروز روی میز نمایندگان مجلس قرار گرفته با ترکیب «انقباضیِ محتاطانه» قابل توصیف است؛ بودجه‌ای که نه وعده گشایش می‌دهد و نه نشانه‌ای از فروپاشی دارد، بلکه تلاشی است برای مدیریت تنگنای مزمن اقتصاد ایران در شرایطی که ابزارهای سیاست‌گذاری دولت محدودتر از همیشه شده است.

در کلیات این لایحه، دولت هم پذیرفته که مسئله اصلی، نه توسعه و جهش؛ بلکه کنترل کسری بودجه و مهار بی‌انضباطی مالی است و بی‌شک این پذیرش، خود یک تغییر مهم در روایت بودجه‌نویسی ایران است.

سال‌ها بود که کسری بودجه یا انکار می‌شد یا به امید درآمدهای ناپایدار به تعویق می‌افتاد، اما در بودجه ۱۴۰۵ تلاش شده کسری از ابتدا کوچک‌تر تعریف شود، حتی اگر بهای آن، کاهش کیفیت هزینه‌ها و فشار بر معیشت باشد.

در سمت هزینه‌های بودجه، انقباض بیش از هر جا خودش را نشان می‌دهد. حقوق و دستمزد همچنان بزرگ‌ترین و اجتناب‌ناپذیرترین جزء بودجه است که افزایش اسمی آن گریزناپذیر بوده، اما فاصله‌اش با تورم به‌روشنی حفظ شده است. به بیان ساده، دولت به‌جای شوک، مسیر فرسایش آرام قدرت خرید را انتخاب کرده و این همان مسیری است که از نظر سیاسی، کم‌هزینه‌تر، اما در میان‌مدت به تضعیف طبقه متوسط منجر می‌شود.

در حوزه یارانه‌ها هم حرکت به سمت کالابرگ و حمایت‌های غیرنقدی، در متن لایحه پررنگ است و منابع حاصل از افزایش مالیات بر ارزش افزوده و حذف ارز ترجیحی قرار است صرف کالابرگ الکترونیک شود. اما نخست اینکه کالابرگ نمی‌تواند جایگزین درآمد پایدار و دستمزد واقعی شود و دوم، بدون افزایش منابع، این ابزارها بیشتر نقش «تنظیم‌کننده نارضایتی» را بازی می‌کنند تا سیاست رفاهی مؤثر.

در سمت درآمدها نیز بار اصلی همچنان بر دوش مالیات است. نه از مسیر مالیات بر ثروت به‌معنای واقعی؛ بلکه از کانال‌های آشنای اقتصاد شفاف مانند حقوق‌بگیران، بنگاه‌های رسمی و تراکنش‌های قابل رصد. دولت می‌داند که فضای درآمدی نفت نااطمینان است به همین دلیل تلاش کرده بودجه را روی پایه‌هایی ببندد که قابل وصول‌اند، حتی اگر عادلانه نباشند!

در حوزه بودجه عمرانی هم مانند سال‌های گذشته، شاید آمار و ارقام روی کاغذ قابل قبول باشند، اما احتمالاً در عمل این حوزه، قربانی نخست انقباض خواهد بود و هرچند تمرکز بر پروژه‌های نیمه‌تمام و اولویت‌دار، تکرار شده، اما تجربه نشان می‌دهد تخصیص واقعی، فاصله معناداری با ارقام مصوب دارد.

در مجموع، لایحه بودجه ۱۴۰۵ را باید سندی برای «بقا» دانست؛ بودجه‌ای برای زمین نخوردن دولت و نه دویدن اقتصاد. کنترل کسری بودجه و انضباط مالی، هدف اصلی است، اما این هدف با ابزارهایی دنبال می‌شود که هزینه آن به‌تدریج بر معیشت مردم تحمیل می‌شود و چنین لایحه‌ای (تا این لحظه) بیش از آنکه پاسخی به بحران‌های ساختاری اقتصاد باشد، هدر دادن زمان برای اصلاحات واقعی است.

فراخوان تجدید مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه)

شرکت آب و فاضلاب شهرستان نیشابور در نظر داردمناقصه عمومی یک مرحله ای همزمان با ارزیابی (یکپارچه) به شرح ذیل رااز طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت برگزار کند. تمامی مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت وتحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را برای شرکت در مناقصه محقق سازند . تاریخ انتشار فراخوان در سامانه ۱۴۰۴/۱۰/۰۷است. اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرایند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال می شود.

ردیف	موضوع مناقصه	شماره فراخوان	مبلغ برآورد کار
۱	عملیات نگهداری ، بهره برداری، راهبری ، کنترل کیفی ، مشترکین و رفع اتفاق خطوط انتقال،شبکه ،انشعابات و تاسیسات آب شرب روستاهای بخش سرولایت شهرستان نیشابور	۲۰۰۴۱۰۳۵۸۸۰۰۰۰۱۵	۱۱۰/۱۶۴/۷۰۵/۰۲۴ ریال

مهلت دریافت اسناد مناقصه : ساعت ۱۴ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۱
مهلت ارسال پاسخ اسناد مناقصه : ساعت ۱۴ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۵

دفتر روابط عمومی و آموزش همگانی شرکت آب و فاضلاب شهرستان نیشابور – سایت اینترنتی: www.abfakhorasan.ir

۱۴۰۴۱۵۴۵۰ ف

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۶۸ ف
برگ سبز خودرو سواری سیستم پراید تیپ جی تی ایکس آی رنگ نقره ای - متالیک مدل ۱۳۸۵به شماره شهربانی ۲۷ ه ۷۴۴ ایران ۷۴ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۵۹۴۷۴۸۴و شماره موتور ۱۷۰۲۵۱۱ به مالکیت جواد بیدخ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌گردد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۶۱ ف
برگ سبز خودرو اطلس مدل ۱۴۰۳ به رنگ نقره ای مشکی به پلاک انتظامی ۵۴۱ ج ۶۷ ایران ۳۶ شماره موتور M۱۵I۵۳۲۳۶۱۰ شماره شاسی NAS۸۷۱۱۰۰R۱۰۱۰۴۷۱ به مالکیت سمیه سادات حمامی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۶۳ ف
سند و برگ سبز سواری پراید مدل ۱۳۹۳ بشماره انتظامی ایران ۵۲ ـ ۸۴۲ ص۹۸ شماره موتور ۵۱۸۵۸۵۲ و شماره شاسی NAS۴۲۱۱۰۰E۱۲۱۷۸۱۸ بنام امیر ارسلان سلطانی با کد ملی ۰۸۸۰۸۱۰۰۷۶ مفقود و اعتبار ندارد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۶۷ ف
برگ سبز موتور سیکلت سیستم همرو تیپ ۱۲۵CC رنگ زرشکی مدل ۱۳۹۴ به شماره شهربانی ۱۵۹۵۵ ایران ۷۷۴ و شماره شناسایی NBF***۱۲۵B۹۴۴۱۶۹۱ و شماره موتور ۰۱۲۴NBF۲۵۷۳۳۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می گردد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۶۵ ف
برگ سبز سواری پژو پارس مدل ۱۳۹۳ بشماره انتظامی ایران ۵۲_۹۸۵ ص ۷۲ شماره موتور ۱۲۴K۰۲۹۵۹۸۱ شماره شاسی NAAN۰۱CA۹EK۸۴۲۳۶۲ بنام عصمت قاسمی گرم آب با کد ملی ۰۸۸۹۹۰۷۵۱۱ مفقود و اعتبار ندارد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۶۲ ف
سه برگ سند سفید کمپانی موتور سیکلت هندا زیگما مدل ۱۳۹۵ به رنگ بنفش به شماره موتور ۲۰۸۴۶۰ به شماره تنه ۱۲۵A۹۵۰۸۱۹۰ به شماره پلاک انتظامی ۷۷۵ - ۷۸۳۱۹ به مالکیت مجتبی نباتی مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط میباشد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۴۴ پ
برگ سبز خودرو سایپا SAINA S CNG مدل ۱۴۰۲ به رنگ سفید به شماره پلاک ۱۸۸ ن ۷۱ ایران ۱۲ به شماره موتور M۱۵/۵۰۱۶۲۵۳ به شماره شاسی NAS۸۵۲۱۰۰P۵۸۴۹۵۶۵ به نام مریم صفری برج آباد مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۳۳ ف
کارت سوخت و کارت شناسایی خودروی وانت پیکان تیپ 1600OHV مدل ۱۳۸۸ به رنگ سفید شیری- روغنی پلاک ۴۶۱ د ۹۳ ایران ۳۲ شماره موتور ۱۱۴۸۷۰۵۶۷۱۶ و شماره شاسی NAAA۳۶AA۱۹G۸۰۷۲۹۵ متعلق به خالقداد نادی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط میباشد .

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۶۶ ف
برگ سبز، کارت خودرو و کارت سوخت خودرو پیکان وانت مدل ۱۳۹۲ رنگ سفید و شماره موتور ۱۱۸p۰۰۰۷۱۴۱ و شماره شاسی NAAA۳۶AABDG۶۱۴۳۱۳ و شماره پلاک ایران ۷۴ - ۴۱۵ ل ۱۲ به نام محمد فریمانه مفقودشده و اعتبار ندارد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۴۳ پ
برگ سبز خودروی پراید ۱۳۲به شماره پلاک ۷۵۰۳۸۹ ایران ۳۲ و شماره موتور ۴۴۴۵۳۵۳و شماره شاسی S۱۴۲۲۲۹۰۳۱۴۵۴۱ بنام میکاییل الهامیان مفقود و از درجه اعتبار ساقط میباشد

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۶۴ ف
سند و برگ سبز سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۷۹ بشماره انتظامی ایران ۵۲_۸۱۸ ص۸۵ شماره موتور ۲۲۵۲۷۹۱۲۶۷۵ شماره شاسی ۷۹۳۱۴۵۹۶ بنام فائزه تقی زاده با کد ملی ۰۸۸۰۳۵۶۶۷۷ مفقود و اعتبار ندارد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۵۴۵۹ ف
کارت سوخت و کارت پژو پارس مدل ۱۴۰۱ به رنگ مشکی به پلاک انتظامی ۱۱۶ ل ۹۷ ایران ۱۲ شماره موتور ۱۶۴B۰۳۰۳۰۰۱ شماره شاسی NAAN۱۱FE۸NH۲۱۰۹۸۷ به مالکیت آستان قدس رضوی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.